

derom, behandles paa samme Maade som Folkeforbundets Medlemmer, forsaavidt angaar deres Deltagelse i disse tekniske Organisationer.“

Anmodningen om Optagelse i Forbundet fra Azerbaidjan, Ukraine og Lichtenstein blev i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling forkastet af Forsamlingen.

Med Hensyn til *Albanien* havde Udvalget foretaget ret indgaaende Undersøgelser, der førte til det Resultat, at dette Land efter Forsamlingens Anskuelse baade ved sin indre Regeringsform og ved sit internationale Forhold til Nabolandene frembød de fornødne Garantier for at kunne optages i Forbundet. Der lagdes ogsaa særlig Vægt paa, at Albanien kun grænser til Lande, som allerede er Medlemmer af Forbundet, saaledes at der ikke er nogen Grund til at antage, at dets territoriale Integritet skulde være truet (Forbundspagtens Art. 10). At Albanien endnu ikke var anerkendt *de jure*, tillagde man som ovenfor omtalt ikke nogen afgørende Betydning i denne Forbindelse.

Forsamlingen vedtog derefter med Enstemmighed Albanien's Optagelse i Forbundet.

Vedrørende Lichtenstein og andre lignende Smaaasters Forhold til Folkenes Forbund, gav Forsamlingen sin Tilslutning til følgende af Udvalget formulerede Ønske-maal:

„Udvalget udtaler det Ønske, at den særlige Kommission, som af Forbundsraadet vil faa til Opgave at undersøge Ændringsforslagene til Forbundspagten, ogsaa maa undersøge, om og hvorledes det vilde være muligt til Folkenes Forbund at knytte saadanne suveræne Stater, der som Følge af deres Lidenhed ikke kan optages som almindelige Forbundsmedlemmer.“

De Stater, som optoges i Forbundet, erholdt straks Adgang til at tage Sæde i Forsamlingen, forsaavidt de havde behørig bemyndigede Repræsentanter til Stede i Genève. Til Prøvelse af disses Fuldmagter nedsatte Forsamlingen et Udvalg, af hvilket Kammerherre *Zahle* blev Medlem.

Ifølge Forbundspagtens Art. 1 i Slutningen skal optagne Stater antage saadanne Forskrifter, som gives af Forbundet med Hensyn til deres land-, sø- og luftmilitære Styrker og Rustninger.

Raadet havde allerede under sit Møde i Rom den 19. Maj 1920 vedtaget at opfordre den i Henhold til Forbundspagtens Art. 9 nedsatte faste raadgivende Militærkommission til, med Henblik paa denne Bestemmelse at overveje og fremsætte Forslag angaaende de militære Rustninger i følgende Stater: Estland, Georgien, Island, Luxemborg, San Marino og Ukraine.

Militærkommissionen afgav under 22. Oktober 1920 en Beretning til Raadet, hvori bl. a. omhandles Spørgsmaalet om de militære Rustninger i en Række Lande, som havde søgt Optagelse i Forbundet. Det paagældende Afsnit af denne Beretning vedføjtes i dansk Oversættelse som *Bilag 5*.

Størrelsen af de i Forbundet optagne Staters Rustninger blev drøftet og godkendt af det 5. Udvalg, men gav ikke Anledning til nogen Forhandling i Forsamlingen.

13. Rustningernes Begrænsning.

Dette Spørgsmaal var overgivet til det 6. Udvalg, som igen havde nedsat et Underudvalg (A) til nærmere Undersøgelse af Sagen og hvori Kammerherre *Zahle* var indvalgt som Medlem. I Udvalgets 2. Møde, der afholdtes i Genève's Raadhus den 20. Novbr. med Adgang for Offentligheden, gav den norske Delegerede *Lange* og den kinesiske Delegerede *Wellington Koo* almindelige Oversigter over Spørgsmaalets Udvikling og Betydning samt de Vanskeligheder, som var forbundet med den praktiske Gennemførelse. Som Resultat af Underudvalgets og Udvalgets Forhandlinger udarbejdedes en Beretning, der blev forelagt og behandlet i Forsamlingens 22. og 23. Plenarmøde.

Beretningen beskæftiger sig navnlig med tre Spørgsmaal, nemlig den i St. Germain den 10. September 1919 under tegnede Konvention om Tilsyn med Handel